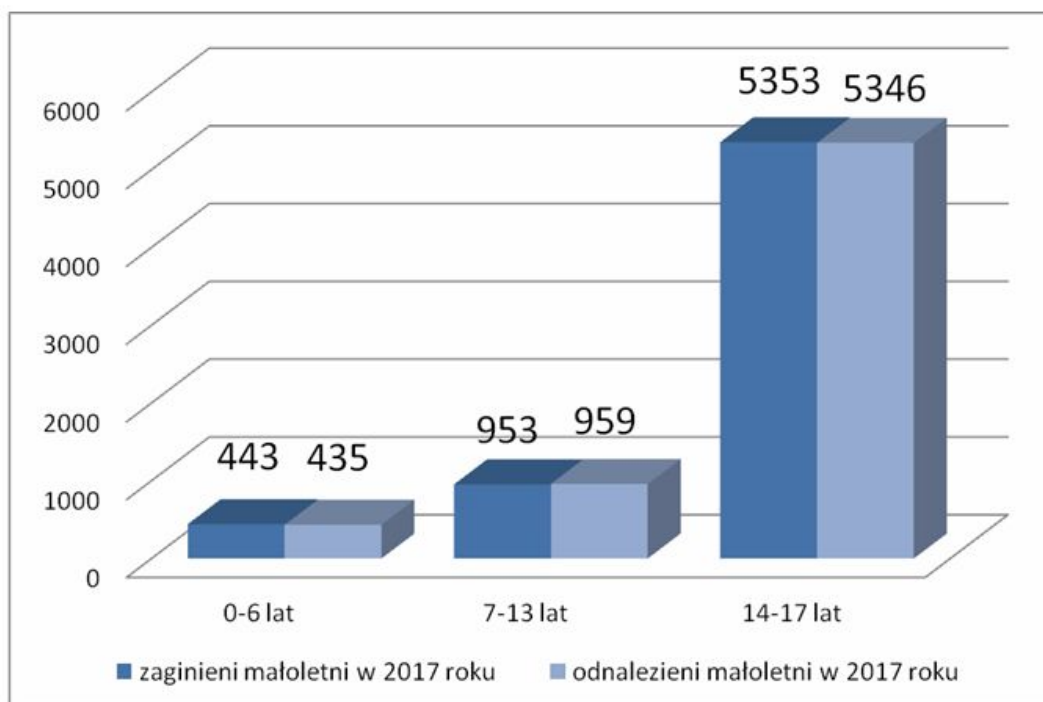

25 MAJA - MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA ZAGINIONEGO

25 maja każdego roku szczególnie pamiętamy o wszystkich zaginionych dzieciach. Przede wszystkim tych, których los do dnia dzisiejszego nie jest znany i na które bliscy czekają od wielu miesięcy czy lat, jak również tych, które zostały odnalezione zbyt późno. Dlaczego dochodzi do zaginięć dzieci i młodzieży, czy można im zapobiec i wreszcie jakie są przyczyny nieodnalezienia zaginionej osoby? Niech ten dzień ustanowiony dla uczczenia pamięci zaginionej 25 maja 1979 roku sześciolatniego Ethana będzie dla nas wszystkich okazją do refleksji i pochylenia się nad problematyką zaginięć dzieci.

Zaginięcia i odnalezienia osób małoletnich w 2017 roku w liczbach

W 2017 roku Policja odnotowała 19 563 zaginięć osób, z czego 6 749 stanowiły osoby poniżej 18 roku życia. Porównując te dane z rokiem poprzednim, zauważalny jest spadek zgłoszonych zaginionych w tej grupie wiekowej o 197 osób. Dla podkreślenia faktu, że większość z poszukiwanych osób zostaje odnaleziona, należy podać, że w tym samym 2017 r. policjanci ustalili miejsce pobytu 6740 zaginionych osób małoletnich.

Dlaczego dzieci giną i co możemy zrobić aby zapobiec takim zdarzeniom?

W przypadku dwóch najmłodszych grup wiekowych wskazanych w tabeli, najczęstszym powodem zaginięcia jest zwyczajnie brak należytej opieki nad dzieckiem ze strony osób za niego odpowiedzialnych. Zdarza się, że dziecko ginie w wyniku beztroski lub braku wyobraźni opiekuna, co skutkuje jego zagubieniem się czy w nielicznych na szczęście przypadkach - zaginięciem dziecka w wyniku zdarzenia losowego (wypadek, utonięcie). Bardzo niepokojącym zjawiskiem w tej kategorii wiekowej są w Polsce tzw. porwania rodzicielskie, czyli sytuacje w których jedno z rodziców lub opiekunów

posiadających pełną władzę rodzicielską, bez woli i wiedzy drugiego z nich wywozi lub zatrzymuje osobę małoletnią w taki sposób, że pozbawia drugiego rodzica lub opiekuna prawnego możliwości utrzymywania kontaktu z dzieckiem. Sprawy te są o tyle trudne, że to najbliższe dziecku osoby krzywdzą je, narażając swoje pociechy na ogromny stres i rozłąkę z drugim rodzicem. Udziałem porywanych dzieci stają się sytuacje, w których nie powinny i nie musiałyby uczestniczyć, gdyby odpowiedzialni za nie dorośli za najwyższe dobro stawiali ich spokój i szczęście. Często są to zdarzenia, które zostają im w pamięci na całe życie. W 2017 roku polska Policja odnotowała 610 takich spraw. Za każdą z nich kryje się przede wszystkim dramat i cierpienie porywanego dziecka, które ponosi największe konsekwencje nieodpowiedzialnego zachowania bliskich mu osób.

Najliczniejszą grupę zaginionych małoletnich stanowi już od kilku lat młodzież między 14 a 17 rokiem życia – w roku 2017 odnotowano 5 353 przypadki takich zaginięć. Dla porównania – w roku 2016 była to liczba 5476 zaginionych. Głównym powodem zaginięć tych młodych osób były celowe ucieczki z domów rodzinnych, domów dziecka i różnego rodzaju placówek opiekuńczo-wychowawczych. Dlaczego młodzi ludzie decydują się na tak desperacki krok? W przypadku młodzieży umieszczonej w specjalistycznych ośrodkach głównym motywem ucieczki jest brak „zgody” małoletniego na pobyt w placówce, chęć wyrwania się „na wolność” czy zwyczajnie - tęsknota za bliskimi. W pozostałych przypadkach młody człowiek decyduje się na ucieczkę, bo wydaje mu się, że jest to jedyne wyjście z trudnej dla niego sytuacji. Może być nią konflikt z rodzicem/opiekunem, często spowodowany brakiem zrozumienia i zainteresowania w ciężkim dla samego dziecka okresie dojrzewania, chęć zwrócenia na siebie uwagi skupionego na swoich sprawach rodzica ale też kłopoty w szkole (problemy w nauce, brak akceptacji grupy rówieśniczej), czy niepowodzenia sercowe. Zdarzają się sytuacje przemocy stosowanej wobec dziecka w samej rodzinie a także molestowania, częstokroć przez osoby z kręgu rodziny czy zaprzyjaźnionych z domem znajomych, o których ofiara nie chce lub nie potrafi nikomu powiedzieć. Nie wie, do kogo zwrócić się z prośbą o pomoc, więc znika, by w ten sposób uciec od swojego oprawcy. Warto wspomnieć, że z praktyki policyjnej wynika, że rodzice/opiekunowie zaginionych młodych osób w wielu przypadkach pytani o szczegóły dotyczące życia ich dziecka, uświadamiają sobie, że tak naprawdę niewiele o nim wiedzą. Nie trzeba podkreślać, że dla Policji każda najmniejsza wskazówka, każda informacja o zaginionym może mieć kluczowe znaczenie dla pozytywnego zakończenia poszukiwań. Tymczasem niejednokrotnie rodzice są zaskakiwani informacjami dotyczącymi ich własnego dziecka, które w miarę prowadzonych poszukiwań udaje się ustalić policjantom zaangażowanym w sprawę zaginięcia. Zdarza się, że zbagatelizowali sygnalizowany przez dziecko problem, co w skrajnych przypadkach kończy się tragicznie.

Nie sposób wymieni i omówić wszystkie przyczyny zaginięć dzieci. Ich wspólnym mianownikiem jest najczęściej brak odpowiedniego „zaopiekowania” przez odpowiedzialnych za nie rodziców, niezależnie od tego czy mówimy o małym dziecku czy o nastolatku. Dobre relacje z dzieckiem, czas i uwaga jaką mu poświęcimy a także rodzicielska odpowiedzialność, czujność i niebagatelizowanie sygnalizowanych przez nasze dziecko problemów, z pewnością uchronią je przed tak traumatycznym zdarzeniem jakim jest zaginięcie czy ucieczka. Bądźmy też uważni na inne – nie nasze dzieci i reagujmy w sytuacji która nas zaniepokoi, w której uznamy, że jakimkolwiek dziecku dzieje się krzywda. Swoją odpowiedzialną i wrażliwą postawą możemy zapobiec tragedii, czy nawet uratować czyjeś młode życie.

Dzieci to dla ludzkości prawdziwy dar. Zadbajmy o ich bezpieczeństwo i szczęśliwe dzieciństwo. Zróbmy wszystko, aby nie dopuścić do sytuacji zaginięcia.

Archiwum „X”, czyli długotrwałe sprawy zaginięć dzieci

Wśród wielu spraw zaginięć małoletnich osób w Polsce znajdują się również takie, które do dziś nie zostały rozwiązane. Mowa o tzw. sprawach wieloletnich, w których pomimo dużego upływu czasu i wyczerpania wszystkich dostępnych metod, środków i narzędzi nie udało się ustalić miejsca pobytu lub prawdopodobnego losu zaginionego dziecka. Mimo, że na szczęście stanowią one ułamek procenta wszystkich prowadzonych przez Policję spraw zaginięć tej grupy wiekowej na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat, stanowią one dla prowadzących je policjantów szczególne wyzwanie. Dla ich ostatecznego wyjaśnienia stale prowadzone są mozolne, żmudne czynności, które w miarę postępu w dziedzinie kryminalistyki i w obliczu coraz nowszych metod i możliwości wykrywczych, napawają optymizmem na ich końcowe rozwiązanie. Przyczyn nieodnalezienia zaginionych przed laty dzieci w niektórych prowadzonych sprawach nie da się jednoznacznie określić. Z pewnością część z nich stanowią sprawy w których wiadomo, że nastąpiła śmierć dziecka (np. utonięcie w obecności świadków, przyznanie się sprawcy do zabójstwa), jednakże do dziś nie udało się odnaleźć jego ciała. Niektóre to sprawy związane z tzw. porwaniami rodzicielskim (szczególnie w przypadku tzw. małżeństw mieszanych), kiedy rodzic – porywacz

ukrywa się z dzieckiem, bardzo często poza granicami naszego kraju i skutecznie zaciera za sobą wszelkie ślady korzystając z wszelkich dostępnych środków (pomoc rodziny porywacza, wykorzystanie innego kraju jako łatwej kryjówki z uwagi na ograniczone możliwości faktyczne i skomplikowane procedury prawne w przypadku poszukiwań międzynarodowych). Niektóre nierozwiązane sprawy stanowią tzw. ciemną liczbę przestępstw – tj. czynów kryminalnych popełnionych na szkodę dziecka. Są to najtrudniejsze do wykrycia sprawy. Dlaczego? Ponieważ często osoba która przyczyniła się do zaginięcia dziecka pochodzi z najbliższego mu kręgu – rodziny czy znajomych a w niektórych przypadkach może też być osobą zgłaszająca jego zaginięcie i celowo wprowadzającą Policję w błąd aby zafałszować prawdziwe fakty. Wśród zaginionych trwale nastolatków znajdują się również sprawy, gdzie przyjęto wersję, że młody człowiek u progu dorosłego życia, ze znanych mu przyczyn postanawia całkowicie zerwać kontakty ze swoją rodziną i dotychczasowym środowiskiem i np. wyjeżdża za granicę. Tam rozpoczyna nowe życie i podejmuje wszelkie kroki, by nie zostać odnalezionym. Nie sposób wymienić i omówić wszystkich przyczyny dla których nie odnaleziono zaginionego dziecka. W części przypadków zebrane informacje i ślady wskazują na duże prawdopodobieństwo zdarzenia samobójczego, czy nieszczęśliwego wypadku, przy czym do dziś nie odnaleziono ciała dziecka.

Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych Komendy Głównej Policji dla uczczenia obchodów Międzynarodowego Dnia Dziecka Zaginionego, tradycyjnie już zorganizowało kolejną V edycję Ogólnopolskich Manewrów Poszukiwawczo-Ratowniczych Kampinos 2018. Oprócz gospodarzy współorganizatorami przedsięwzięcia przeprowadzonego w dniach 18-20 maja br. na terenie Puszczy Kampinoskiej byli przedstawiciele: Grupy Ratownictwa PCK Warszawa, Jednostki Ratownictwa Specjalistycznego S12, Grupy Poszukiwawczej OSP Jabłonna, Grupy Poszukiwawczo-Ratowniczej „Nadzieja” z Łomży oraz zaprzyjaźnionego Instytutu Nauk Politycznych Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego.

Ćwiczenia zgromadziły w tym roku 160 uczestników, reprezentujących obok Policji, wszystkie podmioty zainteresowane poszerzeniem wiedzy oraz pogłębianiem doświadczeń w dziedzinie poszukiwań osób zaginionych. Wśród nich należy wymienić Grupy Ratownicze Polskiego Czerwonego Krzyża: z Bydgoszczy, Olsztyna i Trójmiasta, Stowarzyszenie Cywilnych Zespołów Ratowniczych z Psami STORAT, jednostki OSP w Nowym Dworze Mazowieckim, OSP RW Modlin, OSP Łódź Jędrzejów, Grupy Ratownictwa Stowarzyszenia Pomocy Rodzinie Nadzieja i w końcu policjanci z Nieetatowej Grupy Poszukiwawczo – Ratowniczej z KPP w Nowym Targu i Nieetatowej Grupy Poszukiwawczej z Zielonej Góry.

W charakterze obserwatorów na ćwiczenia zaproszono również reprezentantów Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Warszawie i Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej Miasta Stołecznego Warszawy.

Jak co roku aktywnymi uczestnikami ćwiczeń byli też studenci kierunku Bezpieczeństwo Wewnętrzne Instytutu Nauk Politycznych Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego, którzy weszli w skład zespołów poszukiwawczych i mieli okazję praktycznego sprawdzenia wiedzy nabytej podczas studiów w ramach realizacji przedmiotu „Wybrane aspekty prowadzenia przez Policję poszukiwań osób zaginionych”.

Dodatkowo w manewrach wzięli udział policjanci z Oddziału Prewencji Policji Komendy Stołecznej Policji oraz funkcjonariusze z wydziałów kryminalnych jednostek podległych KSP.

W pierwszym dniu wszyscy zainteresowani mogli pogłębić swoją wiedzę i umiejętności w różnych dziedzinach tematycznie

związanych z poszukiwaniem osób zaginionych, w tym z zakresu wykorzystania pojazdów typu quad, ratownictwa wodnego i wziąć udział w grze terenowej dla nawigatorów.

Kolejne dwa dni, wzorem lat ubiegłych poświęcono aktywne symulacje terenowe akcji poszukiwawczych z udziałem wszystkich uczestników manewrów. Prowadzonymi poszukiwaniami dowodziły dwa sztaby rozdzielając zadania pomiędzy ćwiczących i czuwając nad sprawnym przebiegiem działań. Poszukiwania prowadzone były zarówno w porze dziennej jak i nocnej z wykorzystaniem różnych metody i technik poszukiwań.

Dodatkową atrakcją przygotowaną dla uczestników manewrów była prezentacja specjalistycznego sprzętu wykorzystywanego podczas poszukiwań terenowych, takiego jak pojazdy terenowe czy drony.

Z każdym kolejnym rokiem uczestnicy manewrów podkreślają, że widoczny jest coraz lepszy stopień przygotowania Policji, innych służb i grup poszukiwawczo-ratowniczych do prowadzonych działań poszukiwawczych w obszarze niezabudowanym. Sprawna koordynacja czynności, czytelny podział zadań na miejscu poszukiwań, odpowiednie przygotowanie techniczne poparte wiedzą i doświadczeniem na tym polu, z pewnością stanowią o sukcesie prowadzonych działań. Wspólne nabywanie doświadczeń w tej dziedzinie, wymiana spostrzeżeń i prowadzone podczas spotkania dyskusje, a także bliższe relacje nawiązane między uczestnikami to dodatkowy atut tego rodzaju inicjatyw, który w ocenie obecnych na manewrach osób, stanowi nieocenioną wartość dla przyszłych realizowanych w tym obszarze zadań.

Kolorowanka dla dzieci: [6 dobrych rad Ambermisia ►](#)

(Wydział Poszukiwań i Identyfikacji Osób Biuro Kryminalne KGP / dz)

Ocena: 0/5 (0)

[Tweetnij](#)